

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118011064
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5118011064.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 4. mája 2021 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným K. I., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 47T/34/2018-359 zo dňa 29.6.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 47T/34/2018-359 z 29.6.2020 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 47T/34/2018-359 z 29.6.2020 o vine, náhrade škody a výroku o čiastočnom oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina č. 2Pv 102/18/5511-20 zo dňa 9. augusta 2018,

obžalovaného K. I., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom J.,
B. č. XXX/XX, adresa na doručovanie písomností
B. XXX/X, Z.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 47T/34/2018-359 z 29.6.2020 bol obžalovaný K. I. uznaný za vinného, že:

dňa 20.3.2017 požičal od J. L. elektrickú pílu aligátor zn. Dewalt E398 žltočiernej farby na tehly spolu s listom na rezanie DT2975 aj s plátom na rezanie tehly na výkon jeho práce výstavby rodinného domu novostavby v F., pričom sa dohodol s J. L., že uvedené veci mal vrátiť do konca mesiaca jún 2017, avšak aj napriek telefonickým pokusom a písomným výzvam formou sms správ zo strany J. L. tak neurobil, čím spôsobil J. L., nar. XX.X.XXXX, Z. I. XXXX/XX, I.-B., škodu na majetku podľa odborného vyjadrenia znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie elektronika, riadiaca technika, výpočtová technika, odhad elektrotechnických zariadení, vo výške 489,- eur,

čím obžalovaný K. I. spáchal prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému J. L., nar. XX.X.XXXX, Z. I. XXXX/XX, I. - B., škodu vo výške 489,- eur.

Zároveň bol obžalovaný K. I. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. 2Pv 102/18/5511-20 zo dňa 9.8.2018 na tom skutkovom základe, že:

začiatkom mesiaca august 2017 reagoval na uverejnený inzerát s ponukou práce, pričom s konateľom firmy SK-STAV KLIMEK s.r.o. sa dohodol na zákazke pri montovaní hliníkových fasád, kde dňa 7.8.2017 mu bola bankovým prevodom zo súkromného účtu V. A. poskytnutá záloha na vykonanie prác vo výške 1 000,- eur, avšak v dohodnutom termíne na práce nenastúpil, vyplatenú zálohu ani po viacerých urgenciách konateľa nevrátil, na spolupráci s konateľom sa opätovne dohodol, až keď sa dozvedel, že vec rieši polícia, čím takýmto skutkom V. A., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom L. XXX, okr. I., spôsobil škodu vo výške 1 000,- eur, pričom dňa 9.2.2018 obvinený V. A. vrátil 500,- eur, pričom do dnešného dňa mu je stále dlžný ešte čiastku 500,- eur,

čím mal spáchať prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, okres I., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 29.6.2020 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prokurátor uviedol, že podáva odvolanie voči výroku o vine, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby prokurátora, a voči výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa vyjadril, že podáva odvolanie voči výroku o vine, ktorým bol uznaný za vinného, a voči výroku o treste.

Dňa 18.8.2020 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora voči výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného, v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„K oslobodzujúcemu výroku:

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil absenciou resp. nepreukázaním vopred poňatého podvodného úmyslu u obžalovaného. Mám však za to, že takéto ponímanie trestného činu podvodu vychádza ešte z konštrukcie trestného činu ako takého v zmysle Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kde sa trestným činom rozumel pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. V zmysle tohto ustanovenia prvotným kritériom pre posúdenie, či je určitý čin trestný, je jeho spoločenská nebezpečnosť (materiálne kritérium), a až po konštatovaní, že určitý čin je pre spoločnosť nebezpečný, nastupuje formálne kritérium v podobe posudzovania, či takýto pre spoločnosť nebezpečný čin vykazuje všetky znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. pre posúdenie, či určitý čin je trestný, pozná iba formálne kritérium, teda, že určitý čin vykazuje všetky znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona. Iba pri prečinoch pozná Trestný zákon zmierňujúce ustanovenie prípadnej prísnosti formálneho ponímania činu ako trestného v podobe materiálneho korektívu podľa 10 ods. 2 Tr. zák., avšak použitie tohto ustanovenia nastupuje až po formálnom posúdení určitého činu ako činu, ktorý napĺňa všetky znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

Trestný zákon pri trestnom čine podvodu podľa § 221 v základnej skutkovej podstate nemá uvedený vopred poňatý podvodný úmysel, ale iba podvodný úmysel, pričom navyše pri spôsobe spáchania tohto trestného činu využitím niečieho omylu je vopred poňatý podvodný úmysel už zo samotnej podstaty veci vylúčený. Preto mám za to, že trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. možno spáchať nielen vopred poňatým podvodným úmyslom, ale podvodný úmysel môže páchať nadobudnúť kedykoľvek v priebehu určitého občianskoprávneho vzťahu tak, že po prijatí plnenia sa rozhodne neposkytnúť protiplnenie, hoci bude protistranu uvádzať do omylu, že je pripravený a ochotný protiplnenie riadne poskytnúť, čím sa zároveň obohatí na škodu cudzieho majetku o hodnotu prijatého plnenia bez adekvátneho

protiplnenia. Uvedené je práve tento prípad, a to skutok kvalifikovaný obžalobou ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pre ktorý bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, pričom mám za to, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané spáchanie tohto skutku práve opísaným spôsobom uvedenia do omylu a to v priebehu občianskoprávneho vzťahu, ktorý nebol úmyselne zo strany obžalovaného naplnený, teda obžalovaný úmyselne neposkytol adekvátne protiplnenie za súčasného predstierania pripravenosti protiplnenie poskytnúť.

K výroku o treste:

Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho nekritický postoj ku konaniu kvalifikovanému ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., jeho minulosť odzrkadľujúcu sa v odpise registra trestov obžalovaného, spôsob spáchania skutku a fakt, že skutku sa dopustil v skúšobnej dobe taktiež pre majetkovú trestnú činnosť, mám za to, že prvostupňovým súdom uložený trest nedostatočne vystihuje predovšetkým preventívnu funkciu trestu v prípade obžalovaného.

Z uvedených dôvodov navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste odňatia slobody, a sám rozhodol tak, že podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov.“

Dňa 1.10.2020 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie obžalovaného prostredníctvom obhajcu k dôvodom odvolania prokurátora, ktorý uviedol:

„Ku skutku č. 1 uvádzam, že bola dojednaná ústna zmluva o dielo s cenou cca 6 až 7 tisíc EUR, s tým, že hol dojednaný aj presný začiatok vykonania dojednaných prác. Deň pred dojednaným začiatkom telefonoval p. A. a uviedol, že práce nie je možné začať nakoľko nie je pripravené stavenisko, nie je pripravený materiál. Taktiež meškala dokumentácia na túto stavbu. Nakoľko nebol dodržaný čas plnenia zo strany objednávateľa, ústnou dohodou od zmluvy odstúpili, pričom bolo dohodnuté, že záloha 1.000,- EUR už vyplatená bude použitá ako záloha na ďalšiu objednávku, pričom toto sa aj zrealizovalo, o čom svedčí vykonané dokazovanie.

Celkovo p. I. pre pána A. vykonával tri zákazky, v Kysuckom Novom Meste, Prešove a Krivej na Orave, pričom pán A. mu vyplatil všetky vykonané práce a p. I. mu následne vrátil zálohu 1.000,- EUR. Ak by údajný poškodený p. A. mal akékoľvek pohľadávky voči obžalovanému, bol oprávnený túto pohľadávku započítať, keďže ako sám uviedol aj po tejto spornej zákazke vykonával obžalovaný ďalšie práce a p. A. ho priebežne aj vyplácal. Je potom otázne, prečo p. A. vyplácal obžalovaného, keď mu mal obžalovaný dlžiť peniaze.

Trestný čin podvodu má dve strany, a to páchatel'a, t. j. toho, ktorý klame a stranu klamaného. Podstatnou otázkou však zostáva, či klamaný resp. poškodený nemohol bez väčšej námahy klamanie zistiť, t. j. či klamaná osoba nemohla svojmu omylu jednoducho zabrániť a to za dodržania obvyklej miery opatrnosti. Pri posudzovaní trestného činu podvodu dokazovanie dodržania či nedodržania obvyklej miery opatrnosti na strane klamaného (poškodeného) podstatné a dôležité, pretože môže byť až dôvodom nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu podvodu, t. j. zavinenie klamaného (poškodeného) môže byť tak veľké (alebo povedané inak, nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane klamaného môže byť tak zásadné), že vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu (a to konkrétne znakov „uvedenie do omylu“, či „využitie omylu“) a pôjde len o občianskoprávnu problematiku, kde riešenie sporných otázok bude spadať výhradne do kompetencie súdov v civilnom konaní.

Ak sa p. A. domnieva, že obžalovaný dlží nejaké finančne prostriedky, ide o klasický občianskoprávny nárok, ktorý je potrebné vymáhať súdnou cestou prostredníctvom občianskoprávnej žaloby na príslušnom súde - na Okresnom súde v Žiline. V tomto prípade ide o zneužívanie orgánov činných v trestnom konaní na riešenie na klasických občianskoprávnych sporov.

Mám za to, že okresný súd postupoval správne, keď ma spod obžaloby oslobodil, nakoľko žiadny podvodný úmysel u mňa preukázaný nebol ani byť nemohol, nakoľko som žiadny podvodný úmysel nemal a išlo o klasický občianskoprávny vzťah.

Taktiež nesúhlasím s tvrdením, že mne uložený trest je nedostatočný, pričom v prípade uznania viny považujem súdom uložený trest za dostatočný.“

Dňa 1.10.2020 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného voči výroku o vine a treste, v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„Okresný sud ma uznal za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko som si údajne mal od J. L. požičať elektrickú pílu Aligátor, ktorú som mu údajne, napriek viacerým výzvam nevrátil a mal som mu tak spôsobiť škodu vo výške 489,- EUR.

Elektrickú pílu som zakúpil spoločne s J. L. za kúpnu cenu 500,- EUR, pričom ja som dal 250,- EUR a J. L. 250,- EUR.

Táto píla je teda v podielovom spoluvlastníctve, polovica patrí mne a polovica J. L..

Ja som ochotný odovzdať túto pílu p. L., v prípade, že mi vyplatí sumu 250,-EUR, resp. ja mu doplatím 250,- EUR, ak u notára spíše čestné prehlásenie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k píle, že jej výlučným nadobúdateľom sa stanem ja.

Taktiež poukazujem na to, že pri trestnom čine podvodu v zmysle § 221 ods. 1 TZ a tiež pri trestnom čine sprenevery v zmysle § 213 ods. 1 Trestného zákona sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti za ich spáchanie vyžaduje úmyselné zavinenie vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu, pričom kľúčovým je preukázanie úmyslu páchatel'a, a preto je potrebné trvať na nepochybnom preukázaní aj subjektívnej stránky trestného činu podvodu.

Zásada zodpovednosti za zavinenie je jednou zo základných zásad, na ktorých je postavená definícia trestného činu.

Poukazujem na Nález Ústavného súdu ČR z 02.05.2002, č.k. III. ÚS 575/2001, v zmysle ktorého

K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť.

Vo vzťahu k údajnému poškodenému J. L. opätovne uvádzam, že táto píla je v podielovom spoluvlastníctve, nakoľko sme ju zakúpili spoločne a mám k nej rovnaké majetkové právo ako aj J. L..

V zmysle § 137 ods. 1 O.z. podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú

na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Môj spoluvlastnícky podiel a spoluvlastnícky podiel J. L. sú rovnaké s poukazom na § 137 ods. 1 O.z.

Záverom poukazujem na to, že Trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok, a to len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné.

Rovnako chcem poukázať na to, že súd podľa môjho názoru nepostupoval správne, keď nevykonal mnou predložené listinné dôkazy, dôsledkom čoho je nedostatočne zistený skutkový (skutočný) stav veci.

Z horeuvedených dôvodov žiadam, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) a d) Trestného poriadku zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konania a rozhodnutie, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a v súlade s § 285 písm. a) a b) ma spod obžaloby oslobodil.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie poškodeného k odvolaniam prokurátora a obžalovaného a ich odôvodneniam. Súdny spis takisto neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie, kedy v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obžalovaným novopredložené listinné dôkazy, a to žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k huteľnej veci (č.l. 437-438 spisu), poštovú poukážku (č.l. 438 spisu), zmluvu o dielo na prípravu a realizáciu stavby zo dňa 21.4.2017 (č.l. 450 spisu) a preberací protokol o odovzdaní a prevzatí stavebných prác, ako aj výdavkový doklad (č.l. 449 spisu).

Na verejnom zasadnutí obžalovaný tiež predložil čestné prehlásenie matky obžalovaného M. I. zo dňa 28.4.2021, ktorá čestne prehlásila, že disponuje finančnými prostriedkami vo výške 2 000,- eur, ktoré s jeho súhlasom môže poskytnúť na uhradenie eventuálne uloženého peňažného trestu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí doplnil písomné dôvody odvolania, v ktorých uviedol nasledovné:

„Nebudem rozširovať dôvody odvolania, ale chcem doplniť skutočnosti, ktoré v tomto odvolaní nie sú uvedené, aby vážený súd a vážený prokurátor poznal rozhodné skutočnosti, nakoľko nie sú dané predpoklady, z ktorých obžaloba vychádza.

Okresný súd Žilina v rozsudku nevzal v úvahu časovú súvislosť skutku 2, ktorá doplní rozhodné skutočnosti.

Časová súvislosť, a to teda: že dňa 20.3.2017 požičal pílu obžalovanému, ktorú zakúpil dňa 20.3.2017 za vlastné finančné prostriedky, ktorú následne dňa 20.3.2017 odovzdal na stavbe v F.. Dňa 23.3.2017 poslal obžalovaný sms-správu, ktorá potvrdzuje sumu 744,- eur a komunikáciu s poškodeným. A taktiež aj peňažný denník obžalovaného. Kde dňa 24.3.2017 stiahol poškodený obžalovanému sumu 250,- eur, teda to je 1 kúpnej ceny za pílu, hoci obžalovaný mal voči poškodenému na tú sumu nárok! Preto pokiaľ obžaloba vychádza z predpokladu, že poškodený mal požičať obžalovanému pílu, potom tento predpoklad je vzhľadom na tieto dôkazy nesprávny. A je nelogické, aby jeden druhého vyplácal polovičkou kúpnej ceny, ak si mal obžalovaný pílu len požičať. Teda zo sumy 744,- eur (tak ako to má obžalovaný v peňažnom denníku), ktoré poškodený mal vyplácať obžalovanému zo zákaziek (Malá Praha, Lietavská Lúčka), kde toto obžalovaný preukazoval Okresnému súdu Žilina (peňažným denníkom a sms-správmi) s poškodeným. Pričom je nelogické, že obžalovanému pílu požičal, keďže následne o 4 dni 24.3.2017 si z peňazí, ktoré mal vyplatiť obžalovanému, čiže vlastne zo svojich vlastných, predmetnú pílu stiahol! Preto ani obžalovaný mu fyzicky 250,- eur dať nemohol, keďže si ich poškodený stiahol! Tieto skutočnosti môžu byť potvrdené výpoveďami svedkov - pracovníkov, ktorí sa nachádzali v čase uzatvorenia dohody o financovaní kúpy píly medzi poškodeným a obžalovaným na stavbe, a to: F. F., trvale bytom A. XXX, XXX XX Z. a A. T., trvale bytom O. XXX, XXX XX J., ktorí doposiaľ vypočutí neboli. Ďalej obžaloba vychádza z predpokladu, že medzi poškodeným a obžalovaným mala byť uzatvorená dohoda o vrátení vecí do konca júna 2017. Aj tento predpoklad je nesprávny. Rovnako ako nikdy nedošlo k požičaniu píly, nedošlo ani k dohode o vrátení píly, nehovoriac o tom, že Okresný súd Žilina neskúmal, kedy, kde a za akých podmienok malo podľa poškodeného dôjsť k takýmto dohodám. Preto predkladám zmluvu Rosina zo dňa 21.4.2017 a PPD zo dňa 5.5.2017, z ktorej obžalovaný dostal vyplatené plnenie 5.5.2017 za práce špecifikované na PPD. A presne v tomto momente došlo k rozpadu obchodnej spolupráce medzi poškodeným a obžalovaným. Poškodenému sa nepáčilo, tak ako to sám potvrdil vo svojej výpovedi pred súdom, že obžalovaný si robí vlastné zákazky na stavbe v F., preto ich spolupráca skončila.

Nevyriešenou otázkou ostala dispozícia s pílu, ktorej aj obžalovaný a poškodený sú podieloví spoluvlastníci, nakoľko poškodený tvrdí, že obžalovaného vyzval telefonátmi a sms-správmi po skončení prác a spolupráce v F.. Tak to malo byť pred alebo tesne po 21.4.2017 a nie 19.6.2017. Sú nelogické tvrdenia poškodeného, že sa mali dohodnúť dňa 20.3.2017 na vrátení koncom mesiaca jún 2017. Keďže poškodený ukončil spoluprácu v Mojši, a to pred dňom 21.4.2017. V Rosine dňa 21.4.2017 už nespolupracoval. Pričom je evidentné, že sa tak nedohodli a ani dohodnúť nemohli. Taktiež je nelogické, že poškodený tvrdí, že výstavba v Mojši začala koncom 3. mesiaca 2017, keďže pred dňom 21.4.2017 ukončil spoluprácu v Mojši. Je priam nemožné postaviť dvojpodlažný dom so strechou za 1 mesiac. Skôr je logické, že výstavba začala dňom 3.11.2016, tak ako uviedla svedkyňa, pričom ďalej svedkyňa vychádza z vlastnej domnienky, že ide o pracovníkov poškodeného a že ide aj o pracovné náradie poškodeného. Svedkyňa nevytvrdela, že by sa dotazovala, komu vlastne patrila tá píla, na základe vlastnej domnienky. Predsa súd nemôže ustáliť, komu skutočne patrila píla, pričom na stavbe sa od začiatku výstavby 3.11.2016 používala aj píla stolová - vodná - kotúčová, na rezanie tehly, taktiež píla motorová kotúčová na rezanie betónu a tehly a predmetná píla s plátom na rezanie tehly sa kúpila 20.3.2017. Skôr je nelogické, ak by svedkyňa uvádzala predmetnú pílu, ktorá stála 500,- eur, pričom svedkyňa nespomenula ani farbu, typ, či bola veľká, malá, elektrická, motorová, či mala kotúč alebo plát na rezanie, pričom sa len prečítala výpoveď a na konkrétne otázky sa už svedkyňa nemôže vyjadriť. Je jednoznačne preukázané, že obžalovaný odrátal - vyplatil poškodenému sumu konkrétne 250,- eur za spoluvlastnícky podiel píly, čo preukázal v sms-správe, peňažný denník (ktorý mimochodom absentuje v dôkazoch skutku 2), pričom absencia takéhoto jednoznačného dôležitého dôkazu v súhrne s inými tvoria celok iného záveru, ktorého postaví do pozície obžalovaného, ktorému by tento dôkaz potvrdzoval úbytok na majetku a taktiež jeho následné oslobodenie spod obžaloby.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. navrhuje zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku o uloženom treste s tým, aby sám rozhodol o uložení prísnejšieho trestu obžalovanému vo výmere 15 mesiacov. Pokiaľ sa týka odvolania obžalovaného, navrhol toto zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obhajca obžalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu navrhuje zrušiť v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby krajský súd napadnutý rozsudok

zrušil a v súlade s ustanovením § 285 písm. a), b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, eventuálne aby bol obžalovanému uložený peňažný trest, prípadne aby súd upustil od potrestania, a to vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/97/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/74/2020. Odvolanie podané prokurátorom navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava dôvodov podaného odvolania tak, ako tieto na verejnom zasadnutí predniesol jeho obhajca a v zmysle týchto dôvodov krajskému súdu navrhol rozhodnúť. Zároveň súdu predložil čestné prehlásenie M. I., jeho matky, zo dňa 28.4.2021, ktorá čestne prehlásila, že disponuje finančnými prostriedkami jej syna vo výške 2 000,- eur, ktoré s jeho súhlasom môže poskytnúť na uhradenie eventuálne uloženého peňažného trestu. Odvolanie podané prokurátorom navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného, odvolania spĺňajú náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd sa stotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora voči výroku o treste. Odvolania prokurátora a obžalovaného voči výroku o vine vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Odvolací súd na základe odvolaní prokurátora a obžalovaného vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaniami napadnutým výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela. Z hľadiska aplikácie hmotného a procesného práva sa krajský súd plne stotožnil s výrokom o vine v napadnutom rozsudku, ktorý zodpovedá stavu veci a zákonu. Odvolací súd tiež zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného K. I. zo spáchania skutku, pri ktorom bol uznaný za vinného, takisto správne rozviedol dôkazy, ktoré odôvodňujú čiastočné oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky prokurátora a obžalovaného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z ich strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizujú s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa prokurátor a obžalovaný takýmto spôsobom snažia presadiť vlastnú verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových výhrad vyvodzujú záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Súd dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, a na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že pokiaľ ide skutok č. 1/ tak ako je opísaný v obžalobe sa stal, ale súd dospel k záveru, že tento skutok nie je trestným činom. Pokiaľ ide o skutok č. 2/, súd dospel k záveru, že skutok sa stal, má znaky trestného činu a tento skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o odsudzujúci výrok o vine ohľadne skutku pod bodom 2/ obžaloby, kde súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., kedy mal súd za to, že týmto konaním ako je toto opísané pod bodom 2/ obžaloby si obžalovaný prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, súd sa v plnom rozsahu priklonil k zhodnoteniu, ktoré prezentoval prokurátor v prednesenej záverečnej reči. Aj podľa súdu poškodený J. L. logicky a konzistentne opísal situáciu s predmetnou pílu, pričom jeho tvrdenia boli potvrdené aj oboznámenou výpoveďou svedkyne Q. F. (tú súd prečítal postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por., kedy mal za to, že sú na to splnené podmienky, lebo jednak procesné strany s týmto postupom súhlasili a jednak podľa súdu osobný výsluch svedkyne v tomto prípade nebol potrebný) a oboznámeným listinným dôkazom pokladničným blokom o kúpe predmetnej píly poškodeným. Aj podľa súdu sú tvrdenia obžalovaného ohľadne tohto skutku iba fabuláciami. Podľa súdu je tiež nanajvyš nelogické a tým pádom aj nepravdepodobné, aby poškodený L. kúpil pílu na polovicu so svojim podriadeným (obžalovaný I.), ale je naopak vierohodnejšie, že túto pílu si kúpil poškodený výlučne pre seba za svoje peniaze a obžalovanému ju iba na určitý čas požičal.

Na základe týchto vyššie uvedených konštatovaní súdu, preto mal súd za to, že na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku pod bodom 2/ obžaloby, a svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.. Čo sa viny obžalovaného ohľadne skutku pod bodom 2/ obžaloby týka, z taktu vykonaného dokazovania, bolo tak na hlavnom pojednávaní podľa súdu, bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, si prisvojil cudziu vec (pílu), ktorá mu bola zverená (poškodeným L.), a spôsobil tak na cudzom majetku (majetok poškodeného L.) malú škodu (vo výške 489,- eur).

Podľa súdu konanie obžalovaného z hľadiska zavinenia treba posudzovať ako nepriamy úmysel podľa § 15 písm. b) Tr. zák., teda že obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Podľa súdu v danom prípade určite nešlo zo strany obžalovaného o vedomú nedbanlivosť podľa § 16 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok ohľadne skutku pod bodom 1/ obžaloby, tu sa súd po vykonanom dokazovaní stotožnil so závermi prezentovanými obhajcom v jeho záverečnej reči. Kde vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný pre poškodeného A. vykonal tri zákazky, v Kysuckom Novom Meste, Prešove a Krivej na Orave, pričom poškodený mu vyplatil všetky vykonané práce. Aj podľa súdu, ak poškodený mal akékoľvek pohľadávky voči obžalovanému, bol oprávnený túto pohľadávku započítať, keďže ako sám uviedol aj po tejto spornej zákazke vykonával obžalovaný ďalšie práce a poškodený obžalovaného priebežne aj vyplácal. Podľa súdu je zvláštne, že poškodený vyplácal obžalovaného, aj napriek tomu, že mu mal obžalovaný dĺžiť peniaze.

Podľa súdu preto vyššie uvedeným správaním sa obžalovaného a poškodeného, ich spoluprácou, ktorá prebiehala aj po tom, čo poškodený dal obžalovanému zálohu 1.000,- eur, nemožno ustáliť záver, že obžalovaný mal pri vypýtaní si tejto zálohy od poškodeného úmysel uviesť poškodeného do omylu.

A preto podľa súdu v danom prípade nebola naplnená skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., keďže tu absentuje úmysel obžalovaného uviesť poškodeného do omylu a aj naplnenie objektívnej stránky je podľa súdu nanajvyš otáznе.

Z toho dôvodu preto súd pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/ obžaloby, obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, lebo na základe vykonaného dokazovania mal za to, že tento skutok nie je trestným činom.“

Argumentácia okresného súdu je výstižná, presvedčivá a dostatočne odôvodňuje spáchanie skutku obžalovaným pod bodom 2) obžaloby a takisto dostatočne odôvodňuje oslobodenie obžalovaného spod bodu 1) obžaloby.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok pod bodom 2) obžaloby tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal, napriek všetkým znakom skutkovej podstaty stíhaného prečinu a dopustil sa ho obžalovaný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaného usvedčuje z jeho spáchania najmä výpoveď svedka - poškodeného J. L. a svedkyne Q. F. v kontexte s dôkazmi, ktoré súd prvého stupňa popísal vo svojom odôvodnení. Svoje úvahy súd prvého stupňa teda správne založil predovšetkým na vyššie uvedených usvedčujúcich dôkazoch, ktoré boli potvrdené a podporené ďalšími vykonanými dôkazmi. Všetky vykonané dôkazy a okolnosti z nich vyplývajúce vo svojom súhrne (na ktoré poukázal prvostupňový súd) odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku pod bodom 2) obžaloby je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané a vyvracajú obranu obžalovaného produkovanú v priebehu celého trestného konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu poškodený J. L. logicky a konzistentne opísal situáciu s predmetnou pílu, pričom jeho tvrdenia boli potvrdené aj výpoveďou svedkyne Q. F.. Z výpovede tejto svedkyne okrem iného vyplývalo aj to, že počas prác na jej pozemku sa používala nejaká píla na rezanie tehál. Uviedla, že túto pílu používal síce obžalovaný, ale patrila poškodenému J. L.. Uvedené uviedla na základe toho, že bola svedkom komunikácie na jej pozemku medzi poškodeným a nejakým robotníkom, kde poškodený povedal, nech mu dáva pozor na jeho pílu, že bola drahá. Z výpovede tejto svedkyne a takisto aj z výpovede poškodeného a čiastočne aj z výpovede obžalovaného bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný pracoval pre poškodeného a že poškodený mu zabezpečoval na túto prácu aj pracovné náradie, ktorým bola nepochybne aj predmetná píla. Obranu obžalovaného, že predmetná píla bola v podielovom spoluvlastníctve, krajský súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Tento názor podporujú aj listinné dôkazy, a to pokladničný blok o kúpe píly, ktorý do spisu predložil poškodený, a takisto aj SMS správy, ktorými sa poškodený snažil od obžalovaného získať svoju pílu naspäť. Navyše z výpovede poškodeného vyplýva, že nikdy v minulosti so žiadnym subdodávateľom nekupoval žiadne náradie na polovicu a že tomu nebolo tak ani v tomto prípade. Krajský súd nepopiera, že obžalovaný mohol poškodenému navrhnúť, aby táto píla bola v ich podielovom spoluvlastníctve, čo napokon nepoprel ani poškodený, ale takýto návrh obžalovaného poškodený odmietol. Na vyššie uvedenom nič nemení ani fakt, že obžalovaný podal žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k huteľnej veci. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že z peňažného denníka vyplýva fakt, že poškodený si dňa 24.3.2017 stiahol sumu 250,- eur za predmetnú pílu, treba uviesť, že takýto listinný dôkaz sa v spise nenachádza. Treba tiež dodať, že aj keby sa takýto listinný dôkaz v spise nachádzal, nepreukazovalo by to, že poškodený si sumu stiahol práve za spreneverenú pílu. Rovnako krajský súd nepresvedčila ani poštová poukážka, ktorú obžalovaný predložil na verejnom zasadnutí, z ktorej vyplýva, že mal zaplatiť sumu 250,- eur poškodenému. Suma 250,- eur bola obžalovaným vyplatená takmer štyri roky po spáchaní skutku a samotné zaplatenie tejto sumy nedokazuje skutočnosť, že sa jednalo o podielové spoluvlastníctvo, skôr sa javí, že ide o formu obhajoby obžalovaného, ktorý sa takýmto spôsobom snaží vyvinúť spod žalovaného skutku. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, a to preberací protokol o odovzdaní a prevzatí stavebných prác a zmluva o dielo, predložené počas verejného zasadnutia pred odvolacím súdom, tieto listinné dôkazy nemajú žiaden vecný súvis s prejednávanou vecou a pre hodnotenie viny obžalovaného je irelevantné, kedy skončila spolupráca medzi obžalovaným a poškodeným.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logická, ničím nenarušená a uzatvorená sústava navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V predmetnej mase dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného z predmetného skutku, neboli zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali aplikáciu procesného pravidla in dubio pro reo (ktoré vychádza z ústavnej zásady prezumpcie neviny) a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby preto, že by nebolo dokázané, že obžalovaný sa dopustil skutku pod bodom 2) obžaloby popísaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o časť výroku o vine napadnutého rozsudku, v ktorej okresný súd oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por., v tomto prípade sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu, že skutok nie je trestným činom. K uvedenému krajský súd uvádza, že v danom prípade existuje rozumná miera pochybností, že obžalovaný už v čase vzniku záväzku poňal úmysel ponechať si zaplatenú zálohu vo výške 1 000,- eur. V tomto kontexte treba poukázať na to, že už v čase vyplatenia tejto odmeny medzi poškodeným a obžalovaným prebiehala ďalšia spolupráca a obžalovaný pre poškodeného vykonal ďalšie tri zákazky, pričom poškodený mu za tieto zaplatil.

K odvolacím argumentom prokurátora a obžalovaného odvolací súd uvádza, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Prokurátor v časti oslobodenia obžalovaného spod obžaloby a obžalovaný v časti uznanej viny primárne namietajú v odvolaniach hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladajú odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z dôvodov odvolania prokurátora je nesporné, že prokurátor namieta aj neprimeranú miernosť trestu odňatia slobody u obžalovaného, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov

od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd si osvojil aplikáciu hmotnoprávných noriem, ktoré súd prvého stupňa použil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu (§ 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák.). Preskúmaním registra trestov na obžalovaného bolo jednoznačné, že súčasne stíhaného skutku (spáchaného dňa 20.3.2017) sa dopustil v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti 10-krát súdne trestaný. Predchádzajúce uložené tresty pre úmyselnú trestnú činnosť nemali na osobu obžalovaného prevýchovný účinok, o čom svedčili ďalšie odsúdenia. Nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý okresný súd uložil obžalovanému, sa krajskému súdu zdal priveľmi mierny, a to najmä k osobe obžalovaného, ktorý má silné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, a rovnako aj s poukazom na okolnosti spáchania stíhaného skutku, ktorý sa v tomto prípade kladie obžalovanému za vinu. Vzhľadom k hore uvedenému preto krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 3 mesiace, čo sa javilo ako trest primeraný a spravodlivý.

Krajský súd teda dospel k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému K. I. vo výmere 1 rok a 3 mesiace, teda v strednej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne rešpektoval ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný má v registri 10 záznamov. V jednom prípade sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, v jednom prípade sa jedná o odsúdenie cudzozemským súdom, v dvoch prípadoch bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a v piatich prípadoch je odsúdenie obžalovaného zrušené. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/62/2016 zo dňa 26.1.2018, právoplatným dňa 29.1.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 51 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a 6 mesiacov. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Trnava, sp.zn. 5T/29/2015 zo dňa 1.7.2015, právoplatného dňa 11.9.2015, rozsudok Okresného súdu Košice okolie, sp.zn. 3T/18/2014 zo dňa 22.4.2015, právoplatný dňa 27.6.2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/77/2014 zo dňa 7.10.2014. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 1T/1/2016 zo dňa 31.5.2016, právoplatného dňa 8.9.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2015 zo dňa 30.9.2015, právoplatného dňa 17.11.2015, ako i ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V súčasnosti má obžalovaný v registri trestov jedno

odsúdenie, ktoré nie je zahladené alebo zrušené. V širšom kontexte však treba uviesť, že obžalovaný v rokoch 2013 až 2017 kontinuálne páchal trestnú činnosť majetkovej povahy, kedy právoplatné odsúdenia boli postupne rušené neskoršími rozhodnutiami (z dôvodu ukladania súhrnných a spoločných trestov), pričom je zrejmé, že obžalovaný sa počas tohto obdobia dopustil viacerých trestných činov, resp. čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu. Súčasne stíhaného skutku sa mal dopustiť dňa 20.3.2017, teda už po oznámení skoro všetkých svojich predošlých odsúdení, no aj napriek tomu ho táto skutočnosť nezastavila a v protiprávnej činnosti pokračoval. Ani tieto odsúdenia obžalovaného neodradili od páchania ďalšej majetkovej trestnej činnosti. Osoba obžalovaného vo všeobecnosti vykazuje znaky kriminálneho narušenia, o čom bez akýchkoľvek pochybností svedčia predchádzajúce odsúdenia, i keď zrušené neskoršími rozhodnutiami. Podľa názoru krajského súdu je potrebné na obžalovaného pôsobiť prísnejším trestom odňatia slobody, aby skutočne pocítil dôsledky svojho nebezpečného konania. Doterajšie podmienené odsúdenia obžalovanému nezabezpečili nápravu a aj napriek týmto odsúdeniam sa naďalej dopúšťal ďalšej protiprávnej činnosti. Uložený trest okresným súdom odvolací súd nepovažoval za dostatočný, a to najmä vzhľadom na mnohosť protiprávneho konania obžalovaného v minulosti a jeho druhovú totožnosť, a preto obžalovanému neuložil trest na úplne spodnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom k vyššie uvedenému preto krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 3 mesiace, čo nadriadený súd považoval za trest zákonný, ale aj primeraný a spravodlivý. Uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a spravodlivým potrestaním. Práve z dôvodov vyššie uvedených krajský súd nepovažoval za postačujúce ani uloženie alternatívneho peňažného trestu vo výške 2 000,- eur, ako to navrhol obžalovaný na verejnom zasadnutí.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému K. I. zohľadnil všetky okolnosti veci tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovaného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov.

Krajský súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko mal za to, že na zaradenie obžalovaného do stredného stupňa stráženia na to boli splnené zákonné podmienky.

Nadriadený súd preskúmal aj správnosť výroku rozsudku okresného súdu o náhrade škody a zistil, že tento výrok zodpovedá stavu veci, zákonu a ustanoveniam § 287 ods. 1 Tr. por. a § 288 ods. 3 Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky v písomných dôvodoch odvolania prokurátora a obžalovaného, krajský súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezrušil výrok o vine v napadnutom rozsudku, tak uvádza, že so všetkými odvolacími námietkami prokurátora a obžalovaného, skutkovými či právnymi, sa prvostupňový súd dostatočne vysporiadal a odvolací súd nemá čo dodať k jeho presvedčivému odôvodneniu. Pokiaľ ide o námietky prokurátora voči výroku o treste, s týmito sa krajský súd stotožnil.

Krajský súd sa tiež nestotožnil s právnym názorom prokurátora, že poňatie úmyslu spáchať trestný čin podvodu môže nastať kedykoľvek v priebehu určitého občianskoprávneho vzťahu. Konštantná judikatúra slovenských najvyšších súdnych autorít pre naplnenie znakov trestného činu podvodu vyžaduje úmysel, ktorý existoval už v čase vzniku záväzku a tento úmysel sa následne preukazuje skutkovými okolnosťami prípadu.

K novopredloženému listinnému dôkazu obžalovaným, a to žalobe o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k huteľnej veci, odvolací súd konštatuje, že tento listinný dôkaz hodnotí len ako súčasť obhajoby obžalovaného. Takýto dôkaz nie je spôsobilý zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok o vine. Samotná skutočnosť, že obžalovaný podal na súd takúto žalobu, nič nepreukazuje a táto žaloba nemôže spochybniť vierohodnosť výpovede svedka - poškodeného, ktorú krajský súd v súlade s názorom okresného súdu považoval za významnú pri posudzovaní viny obžalovaného.

Krajský súd teda dospel k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému K. I. vo výmere 1 rok a 3 mesiace s tým, že pri aplikácii § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bude zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.